

Άγιος Μεθόδιος Επίσκοπος Πατάρων, ένας επίσκοπος στους χρόνους των σκληρών διωγμών

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

(†) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας

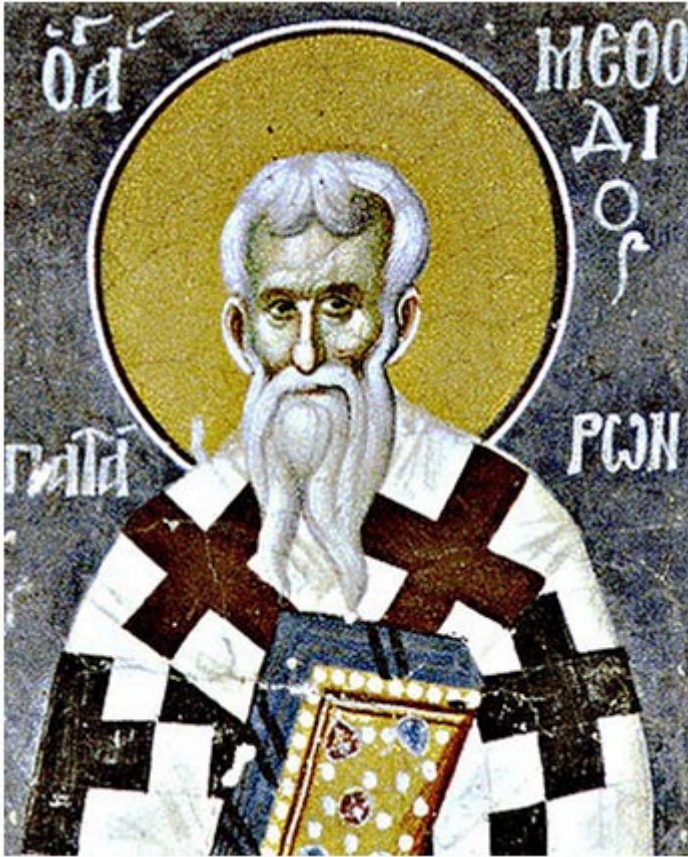

Την 20ή Ιουνίου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Μεθοδίου, Επισκόπου Πατάρων, της Λυκίας, που ως γνωστόν είναι η γενέτειρα του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων. Ο Άγιος Μεθόδιος έζησε ενωρίτερα από τον Άγιο Νικόλαο, στην τελευταία περίοδο των σκληρών διωγμών των Ρωμαίων αυτοκρατόρων κατά των χριστιανών.

Ο Άγιος Μεθόδιος ήταν προικισμένος από τον Θεό με σπάνια πνευματικά και διανοητικά χαρίσματα και απέκτησε ασυνήθιστη για την εποχή του μόρφωση πάνω σε φιλοσοφικά και θεολογικά θέματα. Με τα αξιόλογα συγγράμματά του υπερασπιζόταν τα Ορθόδοξα Δόγματα και στήριζε την Εκκλησία. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τη ζωντανή πίστη, την ενσυνείδητη συμμετοχή του στη θεία λατρεία από την παιδική του ηλικία, το ποιητικό και λογοτεχνικό του τάλαντο και τη φλόγα της προάσπισης των Ορθοδόξων δογμάτων τον κατέστησαν μία από τις σπουδαιότερες θεολογικές και εκκλησιαστικές προσωπικότητες των πρώτων χριστιανικών αιώνων.

Όταν εξελέγη Επίσκοπος Πατάρων, με ένθεο ζήλο ανέλαβε τη διαποίμανση των ψυχών, που του εμπιστεύθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Κύριος. Με τα εμπνευσμένα

κηρύγματά του και την αγία βιωτή του εφώτιζε και οικοδομούσε πνευματικά το πλήρωμα της Εκκλησίας. Και δεν περιοριζόταν μόνον στην Επαρχία του. Με προθυμία έσπευδε, όπου τον καλούσαν, για να κατατροπώνει τους κακοδόξους, ει μέχρι και τη Σίδη της Παμφυλίας, Και εξ αφορμής τούτου -ως φαίνεται- ότι διετέλεσε και Επίσκοπος Σίδης.

Η πολύπλευρη εντυπωσιακή ποιμαντική

και κηρυκτική δραστηριότητα του Ποιμένα της Επισκοπής Πατάρων δεν μπορούσε να μην ενοχλήσει τη ρωμαϊκή εξουσία, η οποία στις αρχές του 4ου αιώνα εξακολουθούσε με μένος να καταδιώκει τους χριστιανούς.

Δεν έχουν διασωθεί λεπτομέρειες του Μαρτυρίου του Αγίου Μεθοδίου παρά μόνον ότι, πιστός μέχρι θανάτου παρέδωκε την αγιασμένη ψυχή του στον Κύριο δι' αποκεφαλισμού. Έτσι πορφύρωσε την αρχιερατική στολή του με αθλητικά αίματα. Ως χρόνος μαρτυρίου του υπολογίζεται περίπου το έτος 310.

Από τα όσα υπέροχα δίδαξε ο Άγιος Μεθόδιος ως επιλέξουμε δύο θέματα που ενδιαφέρουν κι εμάς σήμερα. Το ένα είναι η αξία της αγνότητας και παρθενίας, που τόσο έχει υποβαθμιστεί στις ημέρες μας. Το θέμα αυτό το αναπτύσει σε μορφή διαλόγου στο έργο του Συμπόσιον ή Περί Αγνείας, το οποίο σώζεται ολόκληρο.

Στο Συμπόσιον αυτό διαλέγονται δέκα παρθένες, υπό τη διεύθυνση της Αρετής. Ολόκληρη η σκηνοθεσία, για το θέμα που συζητείται, είναι συμβολική. Μερικές από

τις απόψεις που εκφράζονται για το θέμα της αγνεΐας είναι:

-Η παρθενία είναι ουράνιος αρετή. Οδηγεί σε αφθαρσία και ομοίωση προς τον «αρχιπάρθενον» Χριστόν.

-Η λέξη παρθενία σημαίνει «παρθεία» (παρά τον Θεόν). Και είναι η δύναμη η οποία φέρει σε συνάντηση και ένωση με τον Θεόν.

-Η παρθενία και η αγνότητα δεν είναι μόνον η περί τα γενετήσια εγκράτεια, αλλά η αποφυγή παντός κακού. «Διότι είναι χλεύη-εμπαιγμός να τηρεί κανείς παρθένα τα όργανα της παιδοποιήσεως, αλλά να μη τηρεί αγνή τη γλώσσα, την όραση, την ακοή, τα χέρια ή την καρδιά του και να αφήνει να εισέρχονται σ' αυτήν η αλαζονεία και ο θυμός».

Ο Άγιος Μεθόδιος παρ' ότι εξυμνεί την παρθενία δεν μειώνει τον «εν Κυρίω» Γάμον, ως μέσον και οδόν προς εκπλήρωση της τελειότητας. «Επειδή το μέλι - λέγει- είναι γλυκύ δεν σημαίνει ότι τα άλλα είδη είναι πικρά». Άλλωστε η αγνότητα στα πλαίσια των σχέσεων των χριστιανών συζύγων εξασφαλίζει την αμοιβαία αγάπη, την ομόνοια και την ισόβια ένωση τους.

Το άλλο θέμα, το οποίο έχει απασχολήσει όχι μόνον τους θεολόγους αλλά και τους φιλοσόφους, από την αρχαιότητα μέχρι και τις ημέρες μας, είναι η προέλευση του κακού, που κάνει όλο τον κόσμο να υποφέρει. Ο Άγιος Μεθόδιος δίνει την εξής ερμηνεία στο θέμα αυτό:

Ο Πανάγαθος Θεός δεν ήταν δυνατόν να δημιουργήσει το κακό. Όσα δημιούργησε ο Θεός ήταν όλα καλά: «καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν» (Γεν. 1, 31). Το κακό προήλθε στον κόσμο από την κακή χρήση του αυτεξουσίου πρώτον του Εωσφόρου, ο οποίος αρχικά από το Θεό δημιουργήθηκε ως αγαθός Άγγελος, όπως και όλοι οι άλλοι* αποστάτησε όμως από το Θεό, συμπαρασύροντας καί όλους όσους ανήκαν στο τάγμα του, με αποτέλεσμα να μεταβληθούν σε πονηρά πνεύματα και έκτοτε να εναντιώνονται συνεχώς στα έργα του Θεού. Από φθόνο, δε, για την ευτυχία των Πρωτοπλάστων, εισχώρησε ο σατανάς και μέσα στον Παράδεισο, συμπαρέσυρε με το μέρος του και τον πρώτο άνθρωπο, με συνέπεια να απλωθή το κακό όχι μόνο στο ανθρώπινο γένος, αλλά και στο ζωϊκό βασίλειο και σε όλο τον υλικό κόσμο. «Ὡς τώρα ὅλη ἡ κτίσις στενάζει καὶ υποφέρει» (Ρωμ.8,22) γράφει ο Απόστολος Παύλος, εξ αιτίας του κακού που προήλθε από την αμαρτία των Πρωτοπλάστων.

Αδελφοί μου, από την διδασκαλία του Αγίου Μεθοδίου ας συνειδητοποιήσουμε πόσο μεγάλη ωφέλεια μας προσφέρει η αγνότητα, η σωματική και η ψυχική, και πόσο μεγάλη ευθύνη έχουμε για καλή χρήση του αυτεξουσίου που μας χάρισε ο Θεός.

Είμαστε απόλυτα ελεύθεροι να κάνουμε, να λέμε και να σκεπτόμαστε ό,τι θέλουμε. Όμως, ακριβώς γι' αυτό, ο καθένας μας προσωπικά φέρει απόλυτη ευθύνη για τα αποτελέσματα των όσων αποφασίζει. Όταν αποφασίζουμε να ακολουθούμε με πιστότητα το άκρως αγαθόν, τον Χριστό, είναι βέβαιο ότι επιτυγχάνουμε την παντοτεινή ευτυχία μας και εδώ και στην αιωνιότητα.

Είθε ο Κύριος, με τις πρεσβείες του Αγίου Ιερομάτυρα Μεθοδίου, να μας φωτίζει πάντοτε στις συμφέρουσες για μας αποφάσεις και ενέργειες. Αμήν.

<https://bit.ly/2Yj0bMd>